

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۰۵/۳۰

پوهندوی آصف بهاند

لندی او د لنډیو د ثبتولو ستونزه

دوه دیرشمه برخه

مورې! پښتون ته می ورنه کړي
جنگ به د بل وي، سربه دی پرې ورکوبینه

گل ته چې گورم وطن یاد شي
تیره ازغي يې گاونډيان رايادوبینه

زه په ښکاره ژرلای نه شم
د پیاز پوټکي اړوم غمونه خورمه

د لنډیو په باب څیرنه هر کله نوې او اړینه ده، ځکه دا د پښتني فولکلور يو داسي ټوکيدونکی او هره ورځ غوریدونکی ژانر دی، چې څومره نوی را زرغونېږي، هغومره تولیدو او نوې کار او نوې څیرني ته اړتیا لري.

په لومړي سر کې ما موضوع لنډه را پیل کړې وه، ځکه می د دې سلسلې مقالو په لومړۍ برخه کې ولیکل چې:

«د لنډیو په باب دغه بحث په څلورو برخو کې وړاندې کېږي. نوې ثبت شوي لنډۍ به د ورسټۍ برخې په پای کې راوړل شي. ماخوڼه به له نویو لنډیو نه وروسته، د متن د شمیرو له مخې وښودل شي.»

خو څومره می چې مطالعه او څیرنه کوله، موضوع نوره هم جالبه او پسي اوږدیده. د کار په ترڅ کې پته را ته ولگیده چې په څلورو څه چې په لسو، شلو او لا سلو مقالو هم بحث نه بشپړېږي، ځکه لنډۍ د فولکلوري ادبیاتو داسي را ټوکيدونکي څانگه ده چې هره ورځ نوې غوټې کوي او بیا نوې گلان راسپړي، نو می موضوع تر یو دیرش مقالو ورسوله، چې دا یې دوه دیرشمه برخه ده. که خیر و، د کتاب په بڼه به یې هم درنو لوستونکو ته وړاندې کړم.

د اوس له پاره به په دې دوه دیرشمه برخه کې به هغه یا نوې او یا جالبې لنډۍ وړاندې کړم چې د یو دیرشمې برخې له خپریدو نه می وروسته را ټولې کړي دي:

په قدمو دی خدای مین کړم
ماته په لوبه لار کی کیرده قدمونه

تر دېوال دوي گوتي سر جگ کړه
د زني خال به دي دېوال وسولوبینه

مورې! پښتون ته می ورنه کړي
جنگ به د بل و، سربه دی پرې ورکوبینه

ستا يارانۀ د پروري اور دى
نه پري تودېرم نه مې زړه صبر كوينه

ستا يارانۀ اور او اوبه دي
اور مې سپزي اوبه مې بنكته ډوبوينه

ستا يارانۀ د ونې سيورى
كله په ما كله په نورو خلكو وينه

ستا يارانۀ د شگو ورخ دى
كه چنارونه په كې ږدم اوبه يې وړينه

ميني دې داسې ليونى كرم
پر لارې خم په تيرو ولم زيارتونه

رلى د يار له لوري راغله
خلك ترې تښتي، زه يې مخې ته ورخمه

دوبى ته لار شه درهم راوړه
په دې كالدارو مې دادا نه دركوينه

كل ته چې گورم وطن ياد شي
تيره ازغي يې گاونډيان رايادوينه

مور په نكريزو نه پوهيږو
خوك چې لاسونه سره كوي يار به لرينه

زړه مې له تانه، نه صبريږي
له تاويزونو غاړه ډكه گرزومه

ما درته وي كابل ته مه خه
مني خوري دي، ما به هيره كړي مينه

سپرلي كې مه راخه خزانه
بورا به مړ شي، خون بې ستا له غاړې شينه

ته چې وړه وي ما ليدلي
اوس په پلو مخ پټوي چې پيغله شومه

زمور په كلي پسرلى دى
پوله په پوله شنه بنگري مات شوي دينه

په بل وطن مي پيرزو نه يي
که د سپايانو رسالي درپسي ځينه

زما قسمت د سالنگ غر دی
پر نورولمر وي پرما واورې وروينه

د شا اشرف ظالم د لاسه
د زړه له پاسه مي پولي ولاړې دينه

اوس د پيپسي خالي بوتل يم
نری شمال مي بنکته پورته رغوړينه

د کرزي څه بڼه پاچاهي وه
اشرف غني سړي کي غول گنډه کوينه

له تنه خوار دی خو هوښيار دی
په دې لغړ سر کي کاپر ماغزه لرينه

د غداری فکر چي وکړم
په ټوله شپه اشرف غني خوب کي راځينه

قربان، قربان د کرزي وخته
دا ستا له تخته به چاپيره تاویدمه

شاه اشرف څه کاني راوکړي
ما ولايت په پاچاهي نه ورکوونه

کله دي غم راباندي زور شي
کله دي مينه په درنو کايو تلمه

هجران دي اورراباندي بل کړ
د بمو مور ده په اچين يي اوروينه

بيله به يم بيله به گرځم
بيله به ژاړم، بيلي اوبسکي توپومه

د سپيني خولي مي ورته وويل
يو يي سوک راکړو دوي يي لوتي وويشتمه

زړگی می شین لکه چمن دی
دا ستا غمونه د څاروو په شان راځینه

په مادې ولي کودې وکړې
نه دې د ځان کړم، نه دې بل ته پریښودمه

زه په بنسکاره ژرلای نه شم
د پیاز پوتکي اړوم غمونه خورمه

که زما خپل جانان سړی وای
زه به د بل یاري ته نه مجبورېدمه

بڼه ده چې مړه درباندي نه يم
ستا لباسي خدا له هر چا سره وینه

په شوروي توپک مي وله
داسي خومه وايه چې خوله نه درکومه

د دوه دیرشمې برخې پای